

иѣма да ся съедини съ него и нѣма да образува сярна кислота. Но ако земемъ единъ малъкъ късъ отъ тѣзи сяржъ, да го запалимъ и пуснимъ въ кислородътъ, тогава ще стане химическо съединение, и отъ това ще ся развие такъвъ силенъ жаръ, що то отъ него ще ся загори и другата част отъ сяржта, и тя сѫщо така ще ся съедини съ кислородътъ.

Необходимо е да имаме ясно попятие за условията на химическо съединение, друг'че, но голямъ тѣжъ частъ отъ явленията на вседневный животъ ще си останатъ за насъ необяснены. Какъ, напримѣръ, ний ще си обяснимъ макаръ онова, че съ двѣ распалени вѣгленчета може да ся нагрѣе цяла пещъ съ дърва? И кѣко тряба, що то да ся поддържи това горѣніе?

Дърва та въ пещъ тѣжъ ся запалватъ отъ това, че распаленитѣ вѣглены, като ся допрѣтъ до тяхъ, съобщаватъ на най близкытѣ дърва отъ сила стъпень горещина. А дърво то съдържа въ себѣ си вѣглеродъ, който по причинѣ на горѣщина тѣхъ химически ся съединява съ кислородътъ на въздухътъ, кой ся памира въ пещъ тѣжъ, и съ това става гореніето на дървенитѣ частици, кои прилягатъ къмъ вѣгленитѣ.

За да ся поддържи гореніето нужно е постоянно приидваніе на новъ въздухъ въ пещъ тѣ, защо то съединение то на кислородътъ съ вѣглеродътъ на дърва та може да ся продължи само до тогава, додѣто има достатъчно кислородъ, а щомъ ся спре приидваніе то му (притокътъ), огньтъ ще угасне тосъ-часъ, или друг'че да кажемъ: тосъ-часъ ще ся прекъсне химическото съединение на тѣзи двѣ прости тѣла.

Сѣки знае че пещъта тряба да има тегло, сирѣчъ, когато ся пали пещъта, тряба да оттулимъ отъ единъ тѣжъ стърни дупка та, коя отива въ куми-